RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

nr. 9363 van 21 januari 2013
in de zaak A. 207.383/XIV-34.723

In zake : 1. XXXXX
2. XXXXX
in eigen naam en in de hoedanigheid van wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen
XXXXX
XXXXX
XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Hind Riad
kantoor houdend te 1210 Brussel
Haachtsesteenweg 55
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding

---

Het cassatieberoep, ingesteld op 19 december 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 91.951 van 22 november 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 27 december 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Uit het rechtsplegingdossier blijkt duidelijk dat, in tegenstelling tot wat de verzoekers aanvoeren, de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen geen “nieuwe argumenten” voor de beslissing van de dienst Vreemdelingenzaken ontwikkelt doch dat hij enkel antwoordt op de kritiek die de verzoekers in hun verzoekschrift voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen hebben aangevoerd, hetgeen wel degelijk kadert binnen zijn annulatiebevoegdheid. Uit de lezing van het bestreden arrest blijkt genoegzaam dat de passage in de nota van de dienst Vreemdelingenzaken waarop de verzoekers kritiek uiten, de strekking van het bestreden arrest op geen enkele wijze heeft beïnvloed zodat de kritiek erop niet tot de cassatie van het bestreden arrest kan leiden. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen uitspreekt waarop de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, in casu het zorgvuldigheidsbeginsel en de materiële motiveringsplicht, niet van toepassing zijn. Het tweede middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

De verzoekers gaan in hun tweede middel voorbij aan de vaststelling in het bestreden arrest dat de stukken die zij hebben aangebracht niet kunnen worden beschouwd als nieuwe elementen in de zin van artikel 51/8 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) omdat zij deze reeds eerder hadden kunnen aanbrengen tijdens de behandeling van hun eerste asielaanvraag. Met een theoretische uiteenzetting over de interpretatie van artikel 51/8 van de Vreemdelingenwet weerleggen de verzoekers deze vaststelling niet. De verwijzing naar het arrest van de Raad van State van 27 november 2002 waarin wordt geoordeeld dat een nieuw bewijs van een vroegere situatie een nieuw gegeven kan uitmaken, is evenmin dienstig. Het tweede middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 350 euro, elk voor de helft.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénentwintig januari tweeduizend dertien, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,	griffier.

De griffier **De voorzitter**

Joris Casneuf **Carlo Adams**